

Den estetiska jämlikheten

Inte politisk ojämlikhet. Inte ekonomisk ojämlikhet. Det finns en ojämlikhet som aldrig tas upp till debatt. Nämligen den estetiska, dvs hur man ser ut.

Orättvisan mellan vackra och fula ger inga världskrig. Inte heller anser något politiskt parti den värd att kämpa för. Den orättvisan avfärdas på sin höjd med ett skratt på någon revyscen.

Men den estetiska snedfördelningen en djupt allvarlig orättvisa. Kanske den orättvisaste. Och dom fula törs inte ta upp saken av rädsla för att bli utpekade. Och dom vackra förstår inte frågan. Så det förblir tyst.

Men varför ska man behöva hamna i ett sämre läge i livet bara för att man kom till en dag då Gud inte var på sitt bästa humör?

Varför måste man lida för en oförskyllt stor näsa? Eller för konstig gång eller tätsittande ögon? Gudarna struntar i dom fula. Ensamma lämnas de åt sin plåga. Detta är skakande.

De som är vackra går det alltid bra för. Fast dom inte kan någonting. De har inga särskilda omkostnader för att se vackra ut. Ofta ser de bra ut hur dom än gör. De fula lägger stora kostnader på kläder som sedan sitter påfallande illa. Skönhetskrämer och hårfärgning och maskara och

solariekostnaderna hotar att knäcka en del riktiga gräsliga exemplar ekonomiskt.

För de vackra kostar detta ingenting!

Dom vackra kan till och med få betalt för sitt utseende. De ställer upp i modevisningar för att lura dom fula att göra av med sina surt förvärvade slantar. På kläder som sedan sitter som landstingets kalsonger.

Nej, staten måste gripa in och jag har ett förslag. Vi har arvsskatt för ekonomiska arv. Det är bra. Jag tycker bara att vi borde utveckla denna arvsskatt:

Dom vackra har nämligen oftast vackra föräldrar. Alltså är deras skönhet inte ett verk av eget slit utan en produkt av arv. Då är det väl inte orimligt med en estetisk arvsskatt.

Den som har en far som liknar en jordfräs och en mor som ser ut som ett motorblock har ju ett svårt socialt underläge. Här borde staten och regeringen kunna rycka in. De borde ha en djup personlig förståelse för detta.

Ta de socialt utslagna: De ser oftast inte särskilt vackra ut. Om det nu är utslagenheten som gjort dem fula eller om de blivit utslagna på grund av sin fulhet det vet inte jag. Men att det finns ett samband är helt klart.

På sjukhusen får de vackra och trevliga alltid mycket bättre vård. Vårdare och sköterskor gullar och tycker synd om dem. Men den som är ful och otrevlig är det ingen som vill behandla med samtal och omtanke. Och ändå det är det de som har det svårast och ensammast.

Man borde ställa jämlikhetsbegreppet inför en TOTALSYN på människan.

Att vara rik och ful är mer jämlikt än att vara rik och vacker. Den som är fattig men snygg har ofta större förutsättningar för en karriär, än den som är otrevlig, grotesk och halvrik.

Jag föreslår nu att man på myndighetsdagen gör en totalbedömning av varje medborgare. En slags bilbesiktning där var och en får en estetisk-politisk-ekonomisk jämlikhetskvot som man visar upp när man söker jobb osv. Sedan görs en ny bedömning vart femte år. Ungefär som Bilbesiktningen.

Där omvärderas man, för det är klart att även den mjukaste persikohy kan

förvandlas till presseningliknande material.

Varje rent drag kan sladda till och varje ful typ kan få karaktär och charm av åldersrynkor.

Så kan vi uppnå en VERKLIG jämlikhet!

15.6.88